

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu (szósta izba) z dnia 13 kwietnia 2011 r. w sprawie T-320/09 Planet przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił zarzut niedopuszczalności podniesiony przez Komisję Europejską w ramach skargi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji przyjętych w wyniku dochodzenia Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) o aktywacji w Systemie wczesnego ostrzeżenia (SWO) ostrzeżenia „W1a”, a następnie ostrzeżenia „W1b”, określającego poziom ryzyka związanego ze skarżącą jako podmiotem, któremu udzielono zamówienia publicznego na usługi dotyczące projektu modernizacji instytucjonalnej i sektorowej w Syrii, finansowanego w ramach programu MEDA (Dz.U. 2005 S 203-199730).

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 238 z 13.8.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 grudnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy w Koszalinie — Polska) — Krystyna Alder, Ewald Alder przeciwko Sabinie Orłowskiej, Czesławowi Orłowskiemu

(Sprawa C-325/11) (¹)

(Rozporządzenie (WE) nr 1393/2007 — Doręczanie dokumentów — Strona mająca miejsce zamieszkania na terytorium innego państwa członkowskiego — Pełnomocnik zamieszkały na terytorium krajowym — Brak — Dokumenty procesowe złożone do akt postępowania — Domniemanie znajomości)

(2013/C 46/12)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy w Koszalinie

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Krystyna Alder, Ewald Alder

Strona pozwana: Sabina Orłowska, Czesław Orłowski

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia trybie prejudycjalnym — Sąd Rejonowy w Koszalinie (Rzeczpospolita Polska) — Wykładnia art. 18 TFUE i art. 1 ust. 1 rozporządzenia nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. dotyczącego doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i

handlowych (doręczanie dokumentów) oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1348/2000 (Dz.U. L 324 z 10.12.2007, s. 79) — Uregulowanie krajowe ustanawiające dla strony zamieszkującej na terytorium innego państwa członkowskiego, która nie wskazała pełnomocnika do doręczeń mieszkającego w państwie członkowskim, w którym toczy się proces, domniemanie znajomości pism sądowych pozostawionych w aktach

Sentencja

Artykuł 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. dotyczącego doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych („doręczanie dokumentów”) oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1348/2000 należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on uregulowaniu państwa członkowskiego, takiemu jak będące przedmiotem postępowania głównego, które przewiduje, że dokumenty sądowe przeznaczone dla strony, której miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu znajduje się w innym państwie członkowskim, są złożone do akt postępowania ze skutkiem doręczenia, gdy strona ta nie ustanowiła pełnomocnika do doręczeń zamieszkałego w owym pierwszym państwie członkowskim, gdzie toczy się postępowanie sądowe.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.9.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 19 grudnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Elegktiko Synedrio — Grecja) — Eпитpоs tou Elegktikou Synedriou sto Ypourgeio Politismou kai Tourismou przeciwko Ypourgeio Politismou kai Tourismou — Ypiresia Dimosionomikou Elenchou

(Sprawa C-363/11) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Pojęcie „sądu jednego z państw członkowskich” w rozumieniu art. 267 TFUE — Postępowanie mające na celu wydanie orzeczenia o charakterze sądowym — Krajowy trybunał obrachunkowy orzekający w przedmiocie zezwolenia a priori na wydatek publiczny — Niedopuszczalność)

(2013/C 46/13)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Elegktiko Synedrio

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Eпитpоs tou Elegktikou Synedriou sto Ypourgeio Politismou kai Tourismou

Strona pozwana: Ypourgeio Politismou kai Tourismou — Ypiresia Dimosionomikou Elenchou

W obecności: Konstantinosa Antonopoulou

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Elegktiko Synedrio — Wykładnia klauzuli 4 pkt 1 załącznika do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) (Dz.U. L 175, s. 43) i art. 153 TFUE — Warunki pracy lub warunki zatrudnienia — Pojęcie — Warunki wynagrodzenia za czas poświęcony na działalność związkową w ramach nieobecności w pracy z tytułu działalności związkowej — Włączenie

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Elegktiko Synedrio (Grecja) postanowieniem z dnia 1 lipca 2011 r. jest niedopuszczalny.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.9.2011.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 19 grudnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Bíróság — Węgry) — Mostafa Abed El Karem El Kott, Chadi Amin A Radi, Hazem Kamel Ismail przeciwko Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

(Sprawa C-364/11) (¹)

(Dyrektywa 2004/83/WE — Minimalne normy dotyczące warunków przyznania statusu uchodźcy lub statusu ochrony uzupełniającej — Bezpaństwowcy pochodzenia palestyńskiego, którzy rzeczywiście korzystali z pomocy Agencji Narodów Zjednoczonych dla Pomocy Uchodźcom Palestyńskim na Bliskim Wschodzie (UNRWA) — Prawo tych bezpaństwowców do uznania ich za uchodźców na podstawie art. 12 ust. 1 lit. a) zdanie drugie dyrektywy 2004/83 — Przesłanki stosowania — Ustanie pomocy UNRWA „z jakichkolwiek powodów” — Dowód — Konsekwencje dla osób ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy — Uprawnienie, aby ipso facto stać się beneficjentami [tej] dyrektywy — Automatyczne uznanie za „uchodźcę” w rozumieniu art. 2 lit. c) tej dyrektywy i nadanie statusu uchodźcy na podstawie jej art. 13)

(2013/C 46/14)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Mostafa Abed El Karem El Kott, Chadi Amin A Radi, Hazem Kamel Ismail

Strona pozwana: Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

Przy udziale: ENSZ Menekültügyi Főbiztossága

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Fővárosi Bíróság — Wykładnia art. 12 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony (Dz.U. L 304, s. 2 — wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 19, t. 7, s. 96) — Bezpaństwowiec pochodzenia palestyńskiego korzystający z ochrony Agencji Narodów Zjednoczonych dla Pomocy Uchodźcom Palestyńskim na Bliskim Wschodzie (UNRWA) — Prawo tego bezpaństwowca do powoływania się ipso facto na dyrektywę w przypadku ustania ochrony zapewnianej przez ten organ — Warunki na jakich można przyjąć, iż ochrona ta ustała — Pojęcie „bycia beneficjentem systemu dyrektywy”

Sentencja

- 1) Artykuł 12 ust. 1 lit. a) zdanie drugie dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony, oraz zawartości przyznawanej ochrony należy interpretować w ten sposób, że ustanie ochrony lub pomocy organu lub agencji Narodów Zjednoczonych innych niż UNHCR „z jakichkolwiek powodów” odnosi się też do sytuacji, w której osoba, która rzeczywiście korzystała z tej ochrony lub pomocy, przestaje z niej korzystać z przyczyn pozostających poza jej kontrolą i niezależnych od jej woli. Właściwe organy krajowe państwa odpowiedzialnego za rozpatrywanie wniosku o udzielenie azylu złożonego przez taką osobę winne są ustalić, na podstawie indywidualnej oceny każdego wniosku, czy osoba ta została zmuszona do opuszczenia obszaru działań tego organu lub tej agencji, co ma miejsce w przypadku gdy bezpieczeństwo osobiste tej osoby było poważnie zagrożone, zaś właściwa agencja nie miała możliwości zapewnienia jej na tym obszarze warunków do życia zgodnych z zadaniami, których wykonanie zostało jej powierzono.
- 2) Artykuł 12 ust. 1 lit. a) zdanie drugie dyrektywy 2004/83 należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji gdy właściwe organy państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrywanie wniosków o azyl ustaliły, iż wnioskodawca spełnia wymóg ustania ochrony lub pomocy Agencji Narodów Zjednoczonych dla Pomocy Uchodźcom Palestyńskim na Bliskim Wschodzie (UNRWA),